

Έργον δε Μοναχού, μηδὲ το τυχόν
ἀνέκδοτῳ καὶ κοινοποιεῖσθαι το Εὐαγγέλιον.

Ὁ ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Μηνιαία ἑκδόσις ὁρθοδόξου μαρτυρίας

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΕΤΟΣ Α'

Μάιος - Ἰούνιος 1994

Ἀρ. Φύλλου 6
(44)

Ξ ΑΦΟΡΜΗΣ ΕΝΟΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥ

Ἀγαπητέ μου Νικόλαε Χριστὸς Ἀνέστη!

Μὲ πολλὴ προσοχὴ διάβασα τὸ γράμμα σου ποὺ τὸ ἀφιερώνεις ὅλο σχεδὸν στὸν γνωστὸ ἀφορισμὸ τοῦ θεολόγου κ. Σωτηροπούλου. Τὸ ἂν εἶναι ἀδολογία πατερικὴ, ὅπως γράφεις, καὶ ὅτι «δὲν πρέπει νὰ φοβούμεθα, διότι ὁ Θεὸς ἔχει πάντα τοὺς δικούς του», θὰ μοῦ ἐπιτρέψης νὰ ἔχω τίς ἀντιρρήσεις μου. Καλὸν θὰ ἦτο νὰ τὰ λέγαμε προφορικῶς, ἐπειδὴ ὁμως γνωρίζω ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον, τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρόν, γι' αὐτὸ θὰ προσπαθῶ γράπτῶς νὰ σοῦ ἐξηγήσω, γιατί δὲν μετέχω στὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὰ συμπεράσματά σου.

Ὡς γνωστὸν, τὸν Δεκ. τοῦ 1993, Σύνοδος συνελθοῦσα στὸ Φανάρι μὲ τὸ καινοφανὲς ὄνομα «Μεϊζων καὶ ὑπερτελής», μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀντικανονικῶν δραστηριοτήτων τῆς ἀφώρισε καὶ τὸν γνωστὸν θεολόγον κ. Ν. Σωτηρόπουλον, ἐπειδὴ σωστὰ ἐνεργῶν, ἤλεγξε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας Στυλιανὸν διὰ τὰς γυμνῇ τῇ κεφαλῇ κηρυττομένας αἱρέσεις του.

Περὶ τοῦ ἀδίκου αὐτοῦ ἀφορισμοῦ ἐγράψαν ἱκανὰ καὶ ἐπιτυχῇ εἰς τὸν θρησκευτικὸν τύπον, ὅπως καὶ σὺ καλῶς γνωρίζεις. Ὅλα τὰ κείμενα καταδικάζουν τὴν πράξη αὐτὴ τῆς Συνόδου, διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ ἰδιαίτερος λόγῳ τῆς ἀνευ ἀπολογίας καταδίκης τοῦ ἀνιδιοτελοῦς ἐργάτου τοῦ Εὐαγγελίου.

Κατ' ἀρχὴν συμφωνῶ καὶ ἐπικροτῶ καὶ ἐγὼ τὰ ὅσα ἐγράψαν ὑπὲρ τοῦ ἀνωτέρω θεολόγου. Σήμερα ὁμως πρὸς χάριν σου θὰ ἐξετάσω τὸ γεγονός αὐτὸ ἀπὸ μιὰ ἐντελῶς διαφορετικὴ σκοπιά, ἢ ὅποια πιστεύω ὅτι θέτει τὴν χεῖρα εἰς τὸν «τύπον τῶν ἡλῶν».

Παλιὸν τὸ κακὸν

1. Πρὶν 20 χρόνια τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖο κατέδικασε εἰς καθάρσεις τὸν πολὺν καὶ ἐνάρετον καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἀγίου Ὁρους κυρὸν Ἀθανάσιον, ὡς καὶ τρία μέλη τῆς Γερωντίας. Ὁ λόγος; Διότι καταδίκασαν τὰς κακοδόξους ἐνεργείας τοῦ Φαναρίου, διακόψαντες τὴν μετ' αὐτοῦ ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν, πράξη πλήρως καλυπτομένη ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων.

2. Ἀπὸ τὸ 1973 ἡ Ἱ. Κοινότης Ἀγίου Ὁρους ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν πατριαρχικὴ Ἐξαρχεῖα ἀποφασίζει: «... ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ χορηγοῦνται Κα-

λύβαι καὶ ἐξαρτήματα εἰς δεδηλωμένους ζηλωτὰς ὑπὸ τῶν Ἱ. Μονῶν». (Πρακτικὸν ΞΑ, συνεδρία τῆς 26.9.1973).

Τὰ ἀνωτέρω σημαίνουν, ὅτι οὐδεὶς μοναχὸς ποῦ θὰ ἤρνεϊτο νὰ μνημονεύσῃ τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου θὰ μπορούσε νὰ διαμείνῃ μόνος ἢ μετ' ἄλλων εἰς Κελλίον ἢ Καλύβη τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπεθύμουν νὰ διακόψουν κάθε αὐξήσει τοῦ ζηλωτικοῦ μετώπου, ἐνῶ συγχρόνως ἐπλητταν τοὺς ἡλικιωμένους ζηλωτὰς ποὺ δὲν θὰ εἶχαν τὸ δικαίωμα πλέον νὰ προσλαμβάνουν ὑποτακτικὸν διὰ τὰ γηρατειά των. Συγχρόνως ὁμως τὰ ἱερὰ ἐξαρτήματα, μὴ ἔχοντα μοναχοὺς, κατέρρεον! Αὐτὸ οὐδὲν ἑτάρασσε τοὺς Καθηγουμένους! Προτιμοῦσαν νὰ τὰ βλέπουν νὰ γίνωνται ἐρείπια παρὰ νὰ κατοικηθοῦν ὑπὸ ζηλωτῶν πατέρων. Ὅπως βλέπεις, ἀγαπητέ Νικόλαε, σκληρότης δὲν ὑπάρχει μόνον στὴν κοινωνία σας, ἀλλὰ καὶ στὸν ἀπόκοσμον Ἀθῶνα...

3. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1984 ἡ γυναικεῖα Μοναστικὴ Ἀδελφότης τῶν Ἀγίων Πάντων Σπετσῶν, ὁμοῦ μετὰ τοῦ πνευματικοῦ τῆς, ἀποκηρύττουν τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀκολουθοῦν τὸ πάτριον ἑορτολόγιον. Ἀμέσως ἔρχονται αἱ καθαιρέσεις, ἀπελάσεις ἐκ τῆς Μονῆς καὶ τῆς νήσου(!), αἱ μύρια συκοφαντίαι ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου καὶ τῶν ὀργάνων του. Μὲ τὴν βοήθεια ὁμως τοῦ Κυρίου ἐπιστρέφουν καὶ πάλι στὸ νησί τους καὶ συνεχίζουν μέχρι σήμερα ἀρρενωπῶς τὴν πατερικὴ τους ὁμολογία καὶ ἐνστασι. Τὰ ὅμοια καὶ χειρότερα ὑπέστησαν καὶ ὅλοι οἱ πρὸ αὐτῶν ὁμολογήσαντες ἀπὸ τοὺς οἰκείους των ἐπισκόπους τοῦ νέου ἡμερολογίου. Ἀληθὴς Μεσαίων ὅσο ἀφορᾷ τίς θαρβαρότητες καὶ ἱεροσυλίες! Περὶ αὐτοῦ μορεῖς νὰ λάβῃς ἀκριβῆ γνώσιν διὰ τῆς μελέτης τῶν «Πατρίων» ποὺ ἐκδίδει ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Πενταπόλεως κ. Καλλιόπιος. (Γαλαξειδίου 14, 185 43 Πειραιᾶ. Τηλ. 4206.455).

4. Τὸν Μάιον τοῦ 1992 πατριαρχικὴ ἐξαρχεῖα μὲ κάλυψιν τῆς Ἱ. Κοινότητος ἀπελαύνει ἀναπολογήτους, βιαίως καὶ ἀπανθρώπως ἐντὸς μιᾶς ὥρας τοὺς μονάζοντας εἰς τὴν Ρωσικὴ Σκήτην τοῦ Προφήτου Ἡλίου πατέρας, ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν ἐμνημόνευον καὶ αὐτοὶ τοῦ λατινόφρονος Βαρθολομαίου.

Ἐνοχος σιγὴ καὶ ἀντιφατικὴ πολιτικὴ

Καὶ τώρα σὲ ἐρωτῶ: ποῖος συνεκινήθη ἢ διεμαρτυρήθη διὰ τὰς ἀνωτέρω ἀδίκους καὶ ἀντικανονι-

αυτόν, αλλά μάλλον ήλευθέρωσαν την 'Εκκλησίαν από τὸ σχίσμα καὶ τὴν αἵρεσιν τῶν ψευδῶν σκώπων αὐτῶν». (Ἑρμην. ἀγ. Νικοδήμου στὸν ΙΕ' Κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου).

Τὰ ἀνωτέρω ἐφήρμοσαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὅλοι οἱ ὁμολογηταί, παλαιοὶ καὶ σύγχρονοι. Καὶ ὁμῶς! Ὅπως μᾶς διδάσκει ἡ Ἱστορία, ἀντὶ ἐπαίνων ἔδρεψαν τὰ οὐαί, τοὺς ἀποσχηματισμούς, τὶς φυλακίσεις, τὶς ἐξορίες! Τώρα ἕνας ἰδικὸς τοὺς ἐπειδὴ ἐτιμωρήθη διὰ... χαρτίου, ξεσήκωσαν τὸν κόσμον. Ἀντιλαμβάνεσαι, ἀγαπητέ Νικόλαε, τὸ πόσο μεροληπτικὰ συμπεριφέρονται. Θέλουν μιὰ ὁμολογία στὰ μέτρα τους, ἀνευ δηλαδὴ συνεπειῶν. Ὡμίλησα περὶ ὁμολογίας. Ναι, ὁ κ. Σωτηρόπουλος ὡμολόγησε ἐλέγχας τὸν Στυλιανὸν καὶ ἀπέδειξε ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Χριστόν! Αὐτός, ἕνας λαϊκὸς ἀπεδείχθη πῶς εὐαίσθητος στὰ τῆς πίστεώς μας ἀπὸ ἕνα ὁλόκληρον Ἄγιον Ὅρος! Διότι σὲ ἐρωτῶ: πότε ἤλεγξαν οἱ Ἀγιορεῖται τὸν Αὐστραλίας, καίτοι γνωρίζουν καλῶς τὰς θλασφημίας του; Καὶ τὸ ἔτι σοβαρώτερον! πότε διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὸν Πατριάρχην, ὁ ὁποῖος εἶναι πνευματικὸς προϊστάμενος τοῦ ὕβριστοῦ καὶ ὁ ὁποῖος σκανδαλωδῶς τὸν καλύπτει, γενόμενος οὕτω συνηγὸς καὶ συνυπεύθυνος; Οὐδέποτε! Καὶ μόνον αὐτό; Ἐφθασαν στὸ σημεῖον νὰ στέλνουν πνευματικὸς τὴν Αὐστραλία, προκειμένου νὰ τὸν στηρίξουν ἠθικῶς, ὁ δὲ Καθηγούμενος τῆς Μονῆς Ἰθέρων κ. Βασίλειος νὰ τὸν καλῇ διὰ νὰ λαμπρύνῃ τὴν ἑορτὴν τῆς Παναγίας! Ποῖον; τὸν ὕβριστὴν τοῦ Υἱοῦ τῆς!!

Καὶ τὸ ἀνόσιον ἔργον θὰ ἐπανελαμβάνετο καὶ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Μεγίστης Λαύρας, ἂν δὲν προλάβαν οἱ πατέρες τῆς ἐρήμου διὰ τῆς ἀντιδράσεώς των νὰ γίνουν αἰτία ματαιώσεώς του.

Προσφάτως ἐπίσης οἱ Καθηγούμενοι τῶν 13 Ἱ. Μονῶν ποὺ ἀντέδρασαν καλῶς ὑπὲρ τοῦ αὐτοδιοικητοῦ τοῦ Τόπου καὶ διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ Παπικῶν θέσεις τοῦ Πατριαρχείου, με ἀποτελεσματὶ νὰ ψυχρανθοῦν αἱ σχέσεις των, ἔγραψαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Βαρθολομαῖον, ἐξομολογούμενοι αὐτῷ, ὅτι ἡ χαρὰ τους διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου «δὲν θὰ εἶναι πεπληρωμένη ἀνευ τῆς εἰρηνοδωρου εὐχῆς... τοῦ Προκαθημένου τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας». Τὸν διαβεβαίουν δὲ ὅτι «βαθύτατος τυγχάνει ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ἀφοσίωσις ἡμῶν πρὸς τὸ Σεπτὸν ἡμῶν Πρόσωπον». Διὰ νὰ καταλήξουν: «... εἶψαν δὲ τὰ ἔτη Ὑμῶν πολλὰ, πανευφρόσυνα καὶ ἀκύμαντα...»!

Ὡστε ὁ συνεργάτης τοῦ κακοδόξου Στυλιανοῦ, ὁ υπεύθυνος διὰ τὸν συνεχισμὸν τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν εἶναι ἄξιος πολυχρονισμοῦ! Διατί; διὰ νὰ συνεχίζῃ νὰ καλύπτῃ τοὺς ὕβριστὰς τοῦ Κυρίου μας, τοὺς κηρύσσοντας ὅτι ἡ Ἀγία Γραφή εἶναι παραμῦθι! Καὶ δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἀναστάσιμος χαρὰ νὰ τοὺς εἰρηνεύσῃ, ἐφ' ὅσον ὁ συνυπεύθυνος τοῦ σκανδαλοῦ, ὁ καλύπτων τοὺς λυκοποιμένας τῆς Ὁρθοδόξιας, δὲν τοὺς δίδει τὴν εὐχὴν του! Ἰδοὺ ποὺ καταλήγει, ἀγαπητέ μου Νικόλαε, ἡ ἀδιαφορία στὰ θέματα τῆς πίστεως.

«Ἀγῶνος οὖν χρειὰ μεγάλου καὶ νομίμου»

Ἐλπίζω, ἐπίσης, νὰ πρόσεξες ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καὶ πολλοὶ ὅμοιοι τους, ἐμφανίζονται παρὰ ταῦτα ὡς νηφάλιοι καὶ ἀκριβεῖς ἐρμηνευταὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, ἐνῶ τὸ μόνο ποὺ ἐπιτυχάνουν εἶναι νὰ συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ ἀντορθοδόξου Φαναρίου! Ναι, τοῦ Φαναρίου ποὺ ὅλοι τους σήμερα ἐλέγχουν, ἐπειδὴ ἀφώρισε ἕνα θεολόγον. Τὸ περιοδικὸ μάλιστα τῆς ἀδελφότητος ποὺ ἀνήκει ὁ ἀφορισθεὶς, ἔφθασε στὸ σημεῖον νὰ γράψῃ σχόλιον μετὰ τίτλον: «Νῦν κρίσις ἐστίν» ὅπου μεταξὺ τῶν ἄλλων γράφει: «Ὁ ἀφορισμὸς τοῦ κ. Σωτηροπούλου κρίνει ὅχι μόνον τὸν θεολογικὸ ἀλλὰ καὶ ὅλο τὸν πνευματικὸν κόσμον τῆς πατρίδος μας... τοὺς μητροπολίτας, τὶς χριστιανικὰς καὶ μοναστικὰς ἀδελφότητες, τὶς θεολογικὰς σχολὰς...» (Σταυρός, Ἰαν. '94, σελ. 20).

Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικότητα, ἀγαπητέ μου. Ὅταν διώκωνται οἱ ἡμέτεροι, συγκινούμεθα σφόδρα, ὅταν πάσχουν τὰ αὐτὰ οἱ ζηλωταί... πέρα θρέχει! Ἀφήνω ὅτι ἔχουν φθάσει στὸ σημεῖον νὰ μᾶς ἐξισώσουν με τοὺς διαφόρους αἰρετικούς, ὅπως ἔπραξε ἐσχάτως ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία ἐξέδωκε Ἐγκύκλιον ἐναντίον τῶν διαφόρων αἰρετικῶν ποὺ λυμαίνονται τὴν νῆσον, συμπεριλαμβανομένης πρώτους καὶ καλλιτέρους τοὺς Παλαιοημερολογίτας! Ἡ Σύνοδος ποὺ κατήντησε νὰ κάνῃ μνημόσυνα στὸν ὕβριστὴν τοῦ Κυρίου μας, τὸν Καζαντζάκη, νὰ ἀποκαλῇ αἰρετικούς τὰ γνήσια τῆς Ἐκκλησίας τέκνα! Καὶ εὐρέθη μιὰ ὁλόκληρος ἀδελφότης Θεολόγων, ἡ Ζωή, νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἀνωτέρω Ἐγκύκλιον στὸ τεῦχος τῆς 24.3.94 προσθέτουσα, ὅτι εἶναι οἱ Παλαιοημερολογίται καὶ οἱ λοιποὶ αἰρετικοὶ «λύκοι ἄρπαγες», τὴν στιγμὴν ποὺ ἕνας λαϊκὸς καὶ μὴ θεολόγος, ἀλλὰ ἀγαπῶν τὸν Μοναχισμόν καὶ τὸ Πηδάλιον, ἕνας μὴ ὀργανωσιακός, ὁ κ. Νικ. Ψαρουδάκης, τὴν ἐσχολίασε ὡς ἐξῆς: «Ὅταν, Σεβασμιώτατοι, ἀνάμεσα στοὺς αἰρετικούς καὶ τοὺς σατανοκίνητους, ἀναφέρετε, μάλιστα πρώτους, τοὺς "ζηλωτὲς" παλαιοημερολογίτες, τότε εἶναι φανερό ὅτι ἡ κρίσις στὴν σημερινὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχίζει νὰ γίνεταί σχεδὸν ἀγεφύρωτη, καὶ τὸ ἐρώτημα: "ἑάλω ἡ Ὁρθοδοξία"; γίνεται ἐφιάλτης!» (Ὁρθόδ. Τύπος, 1.4.94).

Γι' αὐτό, ἀγαπητέ μου Νικόλαε, θὰ σοῦ ἐπαναλάβω καὶ πάλι αὐτὸ ποὺ πολλὰς φορὲς σοῦ ἔχω τινίσει, ὅτι ἐὰν δὲν ἀντιληφθοῦν, ὅλοι αὐτοὶ ποὺ μέχρι σήμερα θεωροῦν «ἐκτὸς Ἐκκλησίας» τοὺς Παλαιοημερολογίτας, ὅτι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὰ γνήσια τῆς Ὁρθοδόξιας τέκνα (ἀνεξαρτήτως τῶν ὠρισμένων λαθῶν καὶ υπερβολῶν, λόγῳ ἀκαταλλήλου ἐν πολλοῖς διοικήσεως), καὶ ἂν δὲν μετανοήσουν ἐμπράκτως διὰ τοὺς διωγμοὺς ποὺ τοὺς ἔκαναν ἀπὸ τὸ 1924 μέχρι σήμερα, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐρμηνεύσουν ὀρθῶς καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν πατερικῶς τὴν σύγχρονη ἐκκλησιαστικὴ τραγωδία. Πρέπει ν' ἀρχίσουν ἀπὸ τὰ θεμέλια! Ἐὰν ἐκεῖ ἀριστεύσουν, αὐτομάτως θὰ εὐρεθοῦν στὸ αὐτὸ μέτωπο! Διαφορετικά, καὶ σὺ καὶ ὅλοι οἱ πονοῦντες διὰ τὴν προδοσίαν τῶν τιμῶν, πρέπει νὰ σκεφθῇτε καλὰ τοῖους ἀκολουθεῖτε. Μιὰ ζωὴ καὶ μιὰ ψυχὴ ἔχου-

με. Κάθε μέρα και ώρα που περνά με την κοινωνία της αϊρέσεως, μάς φέρνει και πιο κοντά στην άθεο-βαιοτητα για την ψυχική μας σωτηρία. Μή λησμονείς τους λόγους του μεγάλου Θεοδώρου που σου έχω ξαναγράψει: «Διότι έχθρους Θεού ο Χρυσόστομος, με μεγάλη και επίσημον φωνήν, απέκάλεψε όχι μόνον τους αίρετικούς, αλλά και αυτούς που τους κοινοῦν». Και ἐτόνιζε τοῦτο ὁ θεῖος πατήρ, διότι «Οὔτε ὅλα τὰ χρήματα τοῦ κόσμου νὰ διαθέσει κάποιος (σὲ πτωχοὺς) ἀλλὰ εἶναι κοινωνικὸς πρὸς τὴν αἵρεσιν, δὲν καθίσταται φίλος, ἀλλὰ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ!» (Ρ.Γ. 99.1049Α, 1275Γ).

Τὰ συνθήματα τῶν διαφόρων Ἐπιφανίων μᾶς ἔφεραν στὸ σημερινὸ χάλι...

Αὐτὰ πρὸς τὸ παρόν, με πολὺ πόνου καρδίας και θλίψιν διὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ κακοῦ.

Μὲ ἀγάπη και εὐχές, Ἱερ. Θ.

Οἱ καρποὶ τῶν διαλόγων...

Εἶναι πασιφανὴς ἡ ἀντιπαραδοσιακὴ διακονία τῶν θρησκευτικῶν ἐντύπων στὴν χώρα μας. Ὅχι μόνον τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ ἰδιώτας, ἀλλὰ και τὰ τῶν θρησκευτικῶν ἀδελφοτήτων, και ἰδιαιτέρως τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, παρουσιάζουν τέτοια ὄψιν στὴν ἐκλογὴ τῆς ὕλης τους, πού εἶναι ἀδύνατον νὰ προκαλέσουν τὸν παραμικρὸν ἐρεθισμὸν στὸν ἀναγνώστη τους, ὅτι διερχόμεθα περίοδον αἵρέσεως και μάλιστα ἐπιφανοῦς! Ἐξαίρεσιν παρουσιάζει ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος», πλὴν ὁμως και αὐτός, ἐπειδὴ δουλεύει σὲ σκοπιμότητες, ἄλλοτε ἐπαινεῖ τὴν ἀλήθειαν και ἄλλοτε τὴν σιγὰ ἢ τὴν διαστρέφει. Πρωταγωνιστοῦν βεβαίως σὲ ἀρνητικὴ διακονία τῆς ἀληθείας τὰ περιοδικὰ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» και «Ἐκκλησία», δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Σήμερον θὰ ἀσχοληθοῦμε δι' ὀλίγων μετὰ τὴν «Ἐκκλησία» και μάλιστα μετὰ τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς καθηγητοῦ κ. Εὐαγγέλου Θεοδώρου: «Αἱ Οἰκουμενικαὶ συζητήσεις ἐν SANTIAGO DE COMPOSTELA», τεύχη τῆς 1 και 15.4.'94. Εἰς τὰς ἀνωτέρω δύο συνεχείας ὁ κ. Θεοδώρου ἐπισημαίνει τὶς θετικὰς ὀψεις τῶν οἰκουμενικῶν διαλόγων, οἱ ὅποιοι κατ' αὐτὸν «εἶναι λίαν χρήσιμοι και πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ συνεχισθοῦν»!

Δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ ἀσχοληθοῦμε λεπτομερῶς μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτὸς ἀληθείας και πραγματικότητος πρότασιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ. Ἐπειδὴ ὁμως θέλησε νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ και «πατερικῶς» τὸν ἐρωτοῦμε:

1) Ποίους ἐπέστρεψαν στὰ 74 χρόνια τῆς προσπαθείας των οἱ Ὁρθόδοξοι ἀπὸ τὴν πλάνην, στὴν ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδοξίας;

2) Λέγουν οἱ Πατέρες νὰ συμπροσευχώμεθα μετὰ τῶν αἱρετικῶν, ἐνῶ δὲν ἔχουν μετανοήσει;

3) Λέγουν νὰ τοὺς ἀποκαλοῦμε «ἀδελφούς ἐν Χριστῷ»;

4) Λέγουν νὰ τοὺς ἀναγνωρίζουμε και ἀποκα-

λοῦμε «τὸν ἄλλον πνεύμονα τῆς Ἐκκλησίας»;

5) Ποὺ θήσομεν τὸ τοῦ θεοῦ Παύλου: «αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ»;

6) Οἱ πατέρες προτοῦ κἂν ξεκινήσουν τοὺς διαλόγους, και μάλιστα πάντοτε ἐν Συνόδοις, ἀπεκάλουν τοὺς αἱρετικούς «συγκληρονόμους και συσώμους τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ», ὡς ἐπραξε ἡ πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920, τὴν ὁποίαν οἱ Ὁρθόδοξοι ἐπαινοῦν και θεωροῦν ὡς «τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»;

7) Οἱ Πατέρες ἐπαινοῦσαν πεπτωκότας κληρικούς πού ἐκήρυττον γυμνῇ τῇ κεφαλῇ αἵρεσιν»;

Ἐνας τοιοῦτος κακόδοξος ποιμὴν τυγχάνει και ὁ νῦν ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας κ. Στυλιανὸς (γιὰ νὰ περιορισθῶμε σ' αὐτὸν πρὸς τὸ παρόν), και τὸν ὅποιον ὁ Οἶκ. πατριάρχης ὑποστηρίζει με κάθε τρόπον, παρὰ τὰς ἐναντίον του μηνύσεις ἀρχιερέων, ἱερέων και λαϊκῶν! Αὐτὸν τὸν ἴδιον, ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ περιοδικοῦ πού διαβάξουν ὅλοι οἱ ἐφημέριοι τῆς Ἑλλάδος, ΤΟΝ ΕΠΙΗΝΕΣΕ διὰ τὴν «θαυὴτητα τῆς θεολογικῆς του σκέψεως», καίτοι ἐγνώριζε τὰς κατ' αὐτοῦ μηνύσεις και τὸν διαλυτικὸν του ρόλον μετὰ τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ ὁμογενείας!

Αὐτὸ και μόνον εἶναι ἱκανὸν νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ὁ κ. Εὐάγγελος Θεοδώρου ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνῃ μετὰ τὴν αἵρέσεως και Ὁρθοδοξίας, φωτὸς και σκότους, και συνεπῶς πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀληθεύῃ και στοὺς λοιποὺς συλλογισμοὺς του περὶ τῶν Οἰκουμενικῶν διαλόγων;

Ἀρκετὰ κ. Καθηγητὰ ἔχετε προσβάλλει τὸ κύριον τῆς Ὁρθοδοξίας με τοὺς διαλόγους σας! Καιρὸς πλέον νὰ ὁμολογήσετε ἐν ταπεινώσει, ὅτι ἐπὶ 74 χρόνια πρὸς ὁδὸν διὰ τῶν διαλόγων ἡ Ὁρθοδοξία, με τελικὸν κατάντημα τὴν ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τῶν διαλεγόμενων τῶν αἱρετικῶν Μονοφυσιτῶν και Παπικῶν ὡς ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ!!! Πρόεδροι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐπιτροπῶν γιὰ τὶς ἀνωτέρω κατὰ πτωστες ἀποφάσεις ὁ Ἑλβετίας Δαμασκηνὸς και ὁ Αὐστραλίας Στυλιανὸς! Ἰδοὺ ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ ὁ σαπρὸς καρπὸς τοῦ δένδρου τῶν διαλόγων σας, κατὰ τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου μας.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίσουν καλλιτέρον τὰς ὑποχρεώσεις των ἀπέναντι τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἃς σπεύσουν νὰ προμηθευθοῦν τὸ ἐξαίρετον ἔργον τοῦ Ἁγιορείτου ἱεροδιακόνου και πρυτάνεως τῶν Κολυβάδων Νεοφύτου τοῦ Καυσοκαλυβίτου ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΧΝΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ, σσ. 222, τὸ ὅποιον ἐκυκλοφόρησαν εἰς δευτέραν ὥραιαν ἔκδοσιν, μετὰ κειμένου και ἐρμηνείας, αἱ ἐκδόσεις ΤΗΝΟΣ, Βαλσαμῶνος 6, 114 71 — Ἀθῆναι. Τηλ.: 6425.998. Κυκλοφορεῖ και εἰς τὰ θρησκευτικὰ βιβλιοπωλεῖα.

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Θεοδώρητος, Ἁγιορείτης

Διεύθυνσις: Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ — Τ.Θ. 27. 844 00 — ΠΑΡΟΣ

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Κορίνθης 7, 105 53 — Ἀθήνα — Τηλέφ. 3216.295 — Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 25